GÜNAYDIN

ustura 75

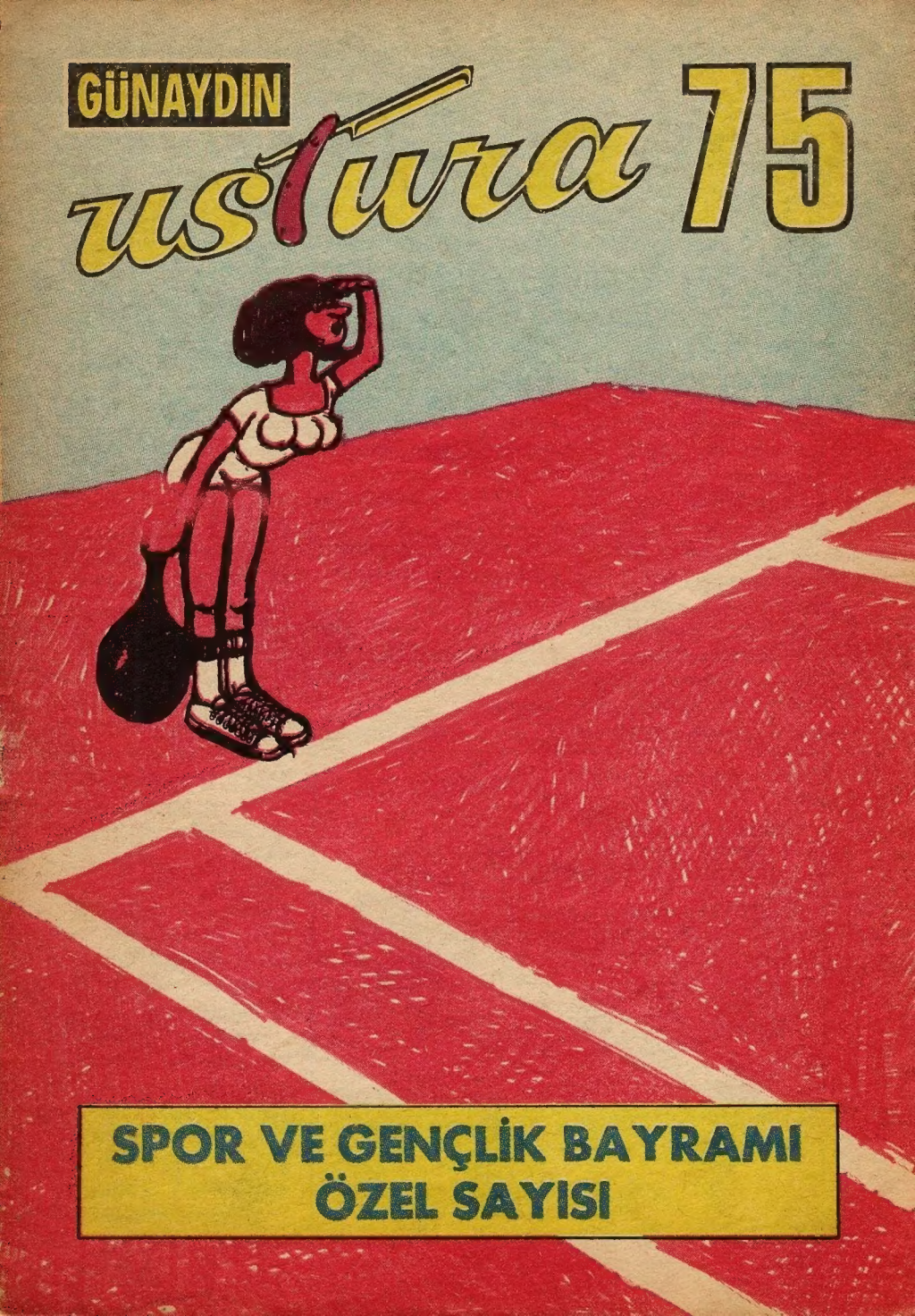

SPOR VE GENÇLİK BAYRAMI
ÖZEL SAYISI

GEÇ KALMA YARIŞMASI

Şehrimizde yeni sezonun ilk geç kalma yarışı yapılmış ve çok başarılı sonuçlar elde edilmiştir. Dün....Genel Müdürlüğü memur ve görevlileri arasında yapılan yarışmaya aynı gün çok büyük bir futbol maçı da olduğundan memur ve görevlilerin üçte biri katılmış, geri kalanlar da -hasta olduklarından- futbol maçını seyretmek için stadyuma gitmişlerdir. Genel Müdür ise, vites kolu bozulduğundan-tabii arabasının vites kolu- o gün daireye gelemeyeceğini sekreterine bildirmiş, genel müdür daireye gidemeyince sekreteri genel müdürün yeni satın aldığı dairesine gitmiştir (Çok güzel, dört köşe bir dairedir.)

Çok çekişmeli geçen yarışmada alınan sonuçlar ve dereceler şöyledir:

1- Her zaman olduğu gibi dairenin kapıcısı, Mamıt Ağa saat sekizi iki geçe gelerek yine birinciliği almıştır.

2-Şaban Efendi (Odacı) Saat sekizi kırk' dakika, on saniye geçe gelmiştir.

3-Ayş'anım (Hademe) Sekizi 50 dakika, 3 saniye geçe gelmiştir.

4-Rüstem Efendi, (Hademe kadrosundan memur) saat 9'da gelmiştir.

5-Memduh Bey (Karısiyle o sabah dalaştığından ve karısı caddeye kadar kovaladığından) ilk olarak erken, saat dokuzu on geçe gelmiştir.

6-Basri Bey saat onu beş geçe gelmişse de yeni evli olduğundan, hakem heyeti kusuruna bakmamıştır.

7-Bayan Belma. Yenir yutulur gibi olmadığından gerçekten daktilodur, saat onu yirmi geçe gelmiştir.

8-Bayan Ayten. Güzel olduğundan her zamanki gibi gecikerek, saat onu 45 dakika, 14 saniye geçe gelmiştir.

9-Nurten, daha da güzel olduğu için, daha da geç, saat onu 50 geçe gelmiştir.

10-Zeki Bey, üç kez kaynanası, iki kez kaynatası ölmüş zavallı bir adamdır. Bugün de babası beşinci kez öldüğünden biraz gecikmiş, saat on birde gelmiştir.

11-Hadi Bey. Şef ol-

FUTBOL EDEBİYATIMIZDAN:

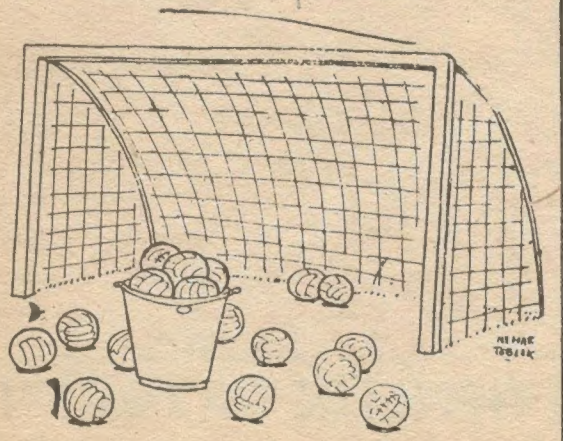

Stadyumun ünlü bir siması

NDA ALINAN SONUÇLAR

duğundan saat on biri on geçe daireye şöyle bir uğramıştır.

12-İzzet Bey (İşi belli değilse de aylığı bellidir: 2500 TL) O gün, her günkü gibi partide işi olduğundan biraz gecikmiş, saat on biri 25 dakika geçe gelmiştir.

13-Melih Bey, her ne kadar imza defterine dokuzda gelmiş gibi imza atmışsa da, on biri kırk geçe gelmiştir.

14-Cicim Melahat (Kadınlararası geç kalma şampiyonu, üç kere millf olmuştur) Saat on biri 50 dk. 3 sn. geçe gelmiştir.

15-İsmayil Bey, dün gece, daha önceki geceler gibi çok kaçırdığından, evinin yolunu bulmuşsa da sabah erken uyanamamıştır. Bugün, daireye gidemediği için karısının hasta olduğu ancak yarın anlaşılacaktır.

15-Mıstaa Bey (Her zaman izinlidir, aybaşından aybaşına gelir. Bay P.Z.V.'in damadıdır.)

16-Cemil Bey (Ha gelmiş ha gelmemiş.)

17-Orhan Bey (Karşılama törenine gittiğinden daireye gelememiştir. Karşılama töreni yasak olduğundan yarın sağlık raporu getirecektir.)

Geç kalma yarışmasına çok iyi çalışılmakta ve her gün antrenman yapılmakta olduğundan uluslararası yarışmada bir dünya rekoru kıracağımız kuvvetle umulmaktadır.

Sonuç

Gazetenin spor sayfasında, kasları kuvvetlendirici beden hareketlerinin nasıl yapılacağı yazılıydı. Örneğin: "Ellerinizi başınızın üstünde birleştirin. Ayaklarınızı çapraz olarak açın. Yaylanarak ve hiç bir yere tutunmadan oturup kalkın. v.b."

Bu yazının altında şöyle bir not vardı:

"Bu hareketleri, günde yirmi kereden başlayıp her gün artırarak devam ediniz. Yirmi gün sonra aldığınız sonucu lütfen bize bildiriniz!"

Gelen mektuplardan birinden şu cevap çıktı:

Sonuç: Fıtık!

-Sıçraya sıçraya koş! Daha yaraşıyor sana!..

Otobüs tıklım tıklım doluydu. Yolculardan birinin görünüşüne bakılırsa, adam yanlış taşıta binmiş olmalıydı. Onun yeri otobüs değil, ancak cankurtaran arabası olabilirdi. Sol kolu sargı beziyle omuzuna bağlıydı. Kafası sarılıydı... Gözünün biri morarmış, şişmiş, öbür gözü de kanlanmıştı. Bastonuna dayanarak, kalabalık otobüsün içinde kendisine yer açmağa çalışıyordu. Adam, saatin tiktakları gibi hiç durmadan,

-Iıh!.. Aaah!... Amaaan... Ooof. diye inliyordu. Bu görünüşe bakılırsa, adam, otobüsün büyük bir sarsıntısıyla dağılacak, eli, bacakları yerlere dökülüverecekti.

Oturan yolculardan biri haline acıyarak yer verdi, adam inleyerek oturdu. Kendisine yer verene,

-Allah razı olsun, dedi.

Yanındaki adam onu tanıdı:

-Merhaba Selman Bey...

-Ooof... Aaay.. Merhaba Şerafeddin Bey... Amaan, bittim... Iıın..

-Geçmiş olsun, ne oldu yahu?

-Aaah... Amaan... Hiç sorma, üç aydan beri böyleyim.

-Vah vah... Geçmiş olsun Selman Bey... Hasta mısınız? Nedir rahatsızlığınız?

-Aaah... Bu da bir hastalık sayılır ya... Bu da bir türlü hastalık. Ooof, bittim, amaan...

-Vah vah vah... Doktor ne diyor? Teşhis koydular mı?

-Amaaan... Iıh... Doktorluk bir şey değil ki bu, kardeşim. Doktorun yapacağı hiç bir şey yok... Vaayy... Allah düşmanımın başına vermesin. Amaaan... Her tarafım ağrıyor, kopacak gibi ... Kalçamı oynatamıyorum. Iıh...

-Doktora gitmeden olmaz Selman Bey... Hiç olmazsa bir hastaneye yatın.

-Hastanelik iş değil Şerafeddin Bey... Belki, belki tımarhanelik bir iş... Vay vay vayyy. Aaah... Çok da sâri bir hastalık.

Şerafeddin bey, biraz geri çekildi,

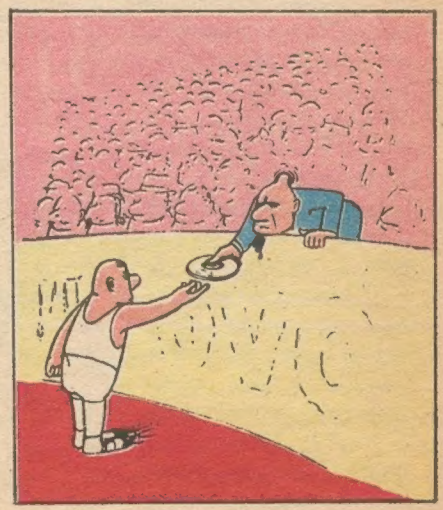

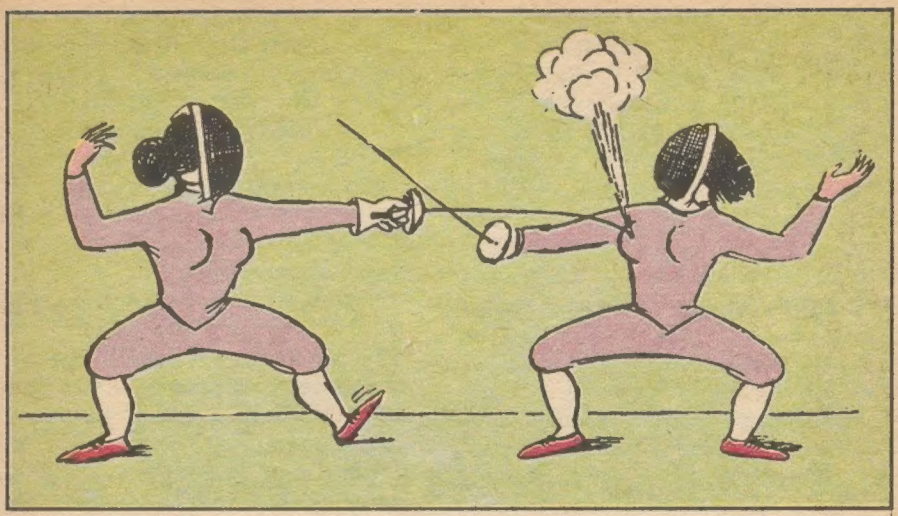

-Öyleyse sokağa hiç çıkmamalıydınız, dedi.

-Aaah... Ooof... Çıkmadan duruluyor mu ?Söylemesi kolay. Bu hastalığa yakalan da sokağa çıkma bakalım.. Bana bu hastalık bizim oğlandan geçti.

-O da mı hasta ?

-Sorma. Hem de nasıl... Onunki büsbütün berbat... Müzmin... Ayy.. Efendim, bakın nasıl tutuldum bu hastalığa... Anlatayım size: Bizim oğlan, bir türlü liseyi bitiremedi . Dokuzuncu sınıfta iki sene okudu, ona geçti. Onda iki sene kaldı. Hep top yüzünden... Iıh... Amaaan ... "Oğlum , bırak şu topu" diyorum.. "Nasıl bırakayım baba ?" diyor."Yahu, istikbalin mahvoldu". İstikbalden geçtik, hayatı da mahvolacak ... Maç günü oldu mu, akşama eve, muharebeden çıkmış gibi gelir. Bereket versin, sol bacağı kırıldı da top oynayamaz oldu. Bacağının kırılmasına bile razıyım, anla artık ... Amaaan... Ooof... Bacağı kırılmasa da yine oynasa bir gün oğlanı temelli öldürecekler. Giden bacak olsun, başımızın gözümüzün sadakası olsun da tek oğlan kurtulsun, dedik. Vay vay vay... Kemiklerim kopuyor. Sonra efendim, bu sefer de oğlan maç delisi oldu. Oynayamasa bile maça gitmeden duramıyor. Ankara'da maç olur, Ankara'ya gider, İzmir'de olur, İzmir'e gider. Gittiği bir şey değil, her maçtan dönüşünde yataklara serilir. Sesi kısılır. "Oğlum, neye sesin kısıldı ?..", "Bağırmaktan baba" "Öyleyse bağırma evlâdım", "Söylemesi kolay, sen gel de bağırma bakalım..." Bir maçtan gelir kafası patlamış. Bir maçtan gelir, burnu kırılmış, gözü patlamış... "Oğlum, nedir bu halin ?" "Maçta kavga ettik", "Yahu, oynarken hadi anladım, seyrederken de kavga edilir mi ?", "Edilir elbet"... ""Peki kavga etme". "Söylemesi kolay. Sen gel de kavga etme bakalım".

Bu nasıl iş ?Ne desem " Elimde değil, söylemesi kolay... Sen gel de yapma bakalım" diyor. Bir seferinde gidip oğlanı karakoldan aldık.. Maçta kavga edip karakola düşmüş -

ler. İki üç sefer de ilkyardım hastanesinden aldık, getirdik. Yalvarıyorum, "Oğlum, evlâdım, yavrum, canına yazık değil mi? En sonunda sen bu yola can vereceksin" diyorum. "Biliyorum, yazık ama duramıyorum" diyor. Artık merak ettim, birgün "Beni de götür şu maça bakayım" dedim. Oğlumla beraber maça gittik Oyun başladı. Benim takım makım tuttuğum yok. Kim yenerse yensin, bana vız gelir. Ben oyunculardan çok seyircilere bakıp bakıp alay ediyorum. Derken efendim, Gazhane tarafındaki kaleye bir gol girdi. Ama, Allah için gol. Beyim, göz göre göre hakem saymadı. Ben katiyen haksızlığa dayanamam. "Yuu yuuu... Hakeme gözlüük!" -diye bağırmaya başladım... Benim gibi başkaları da bağırıyor. Derken, efendim, oradan efendiden birisi bana, "Hakem haklı gol değil" dedi. "Bal gibi de goldü. Hakem haksızlık ediyor. Öbür takımdan para aldığı besbelli" dedim. O efendiden adam bana "Ulan inek, oğlu inek, öyle gol olur mu?" dedi Ben de ona "Sözünüzü iade ederim. İnek oğlu inek babanızdır" dedim. Maça ilk gidişim olduğundan usulünü, erkânını bilmiyorum. Maçta birisi sana inek dedi mi iade edilmezmiş. Ben böyle söyler söylemez, adam burnumun üstüne bir yumruk indirip beni yere yıktı. Bereket versin araya başkaları girip, ayırdılar. Yoksa adam beni daha çok dövecekti. Ben yumruktan sonra yere yıkılıp, burnumdan kan boşanınca, benim oğlan yardımıma koşar sandım. Neredee...

Ben ona "Aman oğlum, yetiş!" diye sesleniyorum, o bana,

-Dur baba, dur yahu.. Gol oluyor, diyor.

Burnuma mendil tıkayıp kalktım. Bu sefer haksızlıkla golü sayılmayan takıma içimde bir sevgi başladı. O takımdan birinin ayağına top geldi mi beyim, ben kendimi tutamıyorum, sanki top benim ayağımdaymış gibi, canügönülden topa vurur gibi ayağımı bir sallıyorum. Sonra arada bir başıma geliyor, yahu ben deli miyim diyorum. Ayağımı tutmaya çalışıyorum. Sonra yine kendimi kaybedip topa bir tekme savurur gibi ayağımı havaya fırlatıyorum. Hem öyle bir şiddetle ki, topa vursam, top kale ağlarını delip geçtikten sonra sputnik gibi havaya fırlayıp aya kadar gidecek. Bana öyle geliyor.. Ben böyle heyecandan topa vuruyorum diye ayağımı savururken önümdeki adamın kıçı budur diye tekmeyi indirmiyeyim mi? Adama, "Pardon, affedersiniz.." filân dedim. Adam, "Olur yahu, maçta her şey olur. Şimdi tıraş bırak, gol giriyor." dedi. Derken bu sefer benim arkama bir tekme indi. Şiddetine bakın ki, arkama inen tekme, gözümden şimşek çıkardı. Eh, anladım, burada tekmeleşmek ayıp değil... Çünkü herkes birbirini tekmeliyor. Hem de kimsenin kastı yok. Seni tanımaz etmez, bir düşmanlığı yok. Adam, heyecana gelmiş, top diye sana vuruyor. Anlaşılır bir iş değil. Şerafeddin Bey... Yahu top senden bir kilometre uzakta, sen buradan topa tekme savuruyorsun. Biz başladık tekmeleşmeye.. Onlar bana tekme atıyor, ben onlara. Ama hiç birimizin kalbinde kötü niyet yok. İnsan o zaman heyecandan yediği tekmelerin acısını da duymuyor... Sonra efendim, bizim kaleye bir gol girdi. Namussuz hakem bu golü saydı. Sayınca artık ben bu haksızlığa dayanamadım. Avazım çıktığı kadar:

-Kovaaa!..diye bağırmaya başladım.

Kendimi tutamıyorum. Elim, ayağım zangır zangır titriyor. Yanımda gazozcu varmış. Gazoz şişelerini kaptığım gibi hakeme fırlatmaya başladım. İyi ki o sırada yanımda gazoz şişesi var da başka bir şey yok. Bomba olsa hakeme bomba fırlatacağım. Bir karışıklık oldu. Goldü değildi derken, biz seyirciler bir kapıştık. Hep birbirimize girdik. Herkes birini yakaladı. Ben o hızla, on yaşında bir çocuğu kaptığım gibi altıma almışım, çocuğu boğacağım ... Yoktan katil olacağım. Bereket çocuk, "Amca ben de sizin takımdanım." dedi de elimden kurtuldu. Ben çocuğu bırakır bırakmaz, izbandut gibi bir herif beni aldı altına. Vurur da vurur... Bizim oğlana bağırıyorum, oğlan neredeee... O sahaya atlamış, hakemin hakkından geliyor ... "Poliiis! " diye bağırdım. Polisler de birbirine girmiş. Kimi oyuncuları dövüyor, kimi seyircilerden dayak yiyor. Beni altına alan adama," Yahu sen hangi takımdansın arkadaş sakın ikimiz de aynı takımdan olmayalım. Beni boşuna dövüp durma! " dedim. İyi ki demişim. İkimiz de aynı takımdanmışız. Ama adam insafsız. "Ben şimdi karşı takımdan birisini, nereden bulayım..." diye yumrukları indirdi. Can acısiyle fırladım, kurtuldum. Seyircilerden birine kapışacak adam kalmamış da, zavallı hırsından, tribün tahtalarını ısırıyor.

Nasıl olduysa ortalık düzelir gibi oldu, maç başladı. Bizim takım taraftarları takımı coşturmaya başladık." Ya ya ya, şa, şa şa, bizim takım çok yaşa..." Benim artık bağırmaktan sesim soluğum kesilmiş.

Oradan birinin elindeki tenekeye ben de vurmaya başladım. Asıl kıyamet de ondan sonra koptu. Sahada iki oyuncu birbirine girdi. Daha durulur mu ?Durmak istesen de duramazsın. Biz de birbirimize yapıştık. Birisi beni bacağımdan yakalayıp havaya savurdu. Şöyle bir havada uçtuğumu biliyorum... Ondan sonrasını hatırlamıyorum, birader. Gözümü hastahede açtım.

Şerafeddin Bey,

-Demek bu haliniz ondan..dedi.

-O kadarla kalmadım ki..Ertesi pazar bizim takımın başka takımla maçı varmış. Artık durabiliyor muyum ?Uzaktan söylemesi kolay. Sen, ol da dur bakalım. Bağlasalar duramazsın... Iıh... Amaaan... Ooof... Her tarafım kopuyor.

Selman Bey'in sargılı elinden bir paket düştü. Eğilip onu alırken:

-Bu da tenekeyle kaynana zırıltısı, dedi. Bağırmaktan sesim kısılınca teneke çalıyorum.

Otobüs durdu. Sargılar içindeki adam inleyerek kalktı:

-Allahaısmarladık Şerafeddin Bey, dedi.

-Nereye şimdi ? Doktora mı ?

-Yok canım, maça... Aaah. Ooof. Iıh..

FENERBAHÇELİ

Kız sana bu renkleri Allah ne için verdi?
Altın sarısı saçlar başımın tatlı derdi!
Kız beni büyüledi gözünün lâciverdi,
Kız seni tanıyanlar büyük murada erdi,

Kız sensin gençliğimin hayatımın temeli,
Sana kurban olayım güzel Fenerbahçeli!

Kız sen kaleci misin? Kırlarda yatıyorsun!..
Bek misin?.. Sürüp sürüp beni fırlattıyorsun?
Veya hafsın, kıvırıp hemen atlatıyorsun,
Forsun, açık kalbime ne goller atıyorsun...

Kız dünyada görmedim senin gibi güzeli,
Sana kurban olayım canım Fenerbahçeli!

Kollarında sık beni demir türnike gibi,
Sevişelim, desinler bu sevda şike gibi!
Kucağıma gel atıl apansız pike gibi!
Sende de iki top var! Halis Fenike gibi!

Kız deli divaneyim seni gördüm göreli
Sana bu can fedadır aman Fenerbahçeli!

Gel hakem Feridun'a kıydıralım nikâhı,
Galatasaraylılar çeksin bırak günâhı,
Kaç para eder artık Beşiktaşlının ahı,
Artık bize kimseler giydiremez külâhı!

Sen benimsin, ben senin...dünya bunu bilmeli,
Ben milyondan bir parça...Sen de Fenerbahçeli!

MUVAKKAR EKREM TALU

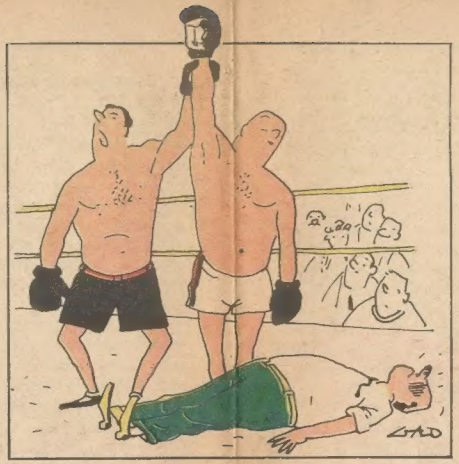

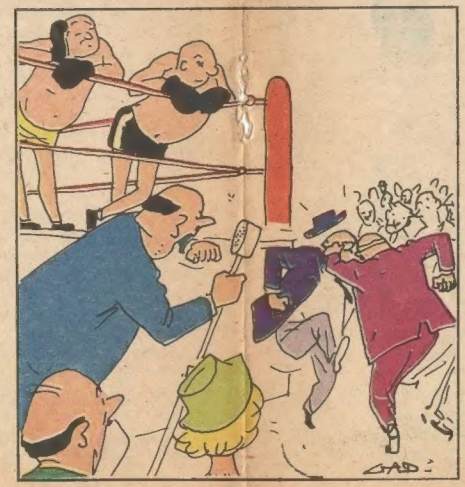

BİR BAYAN TANIYORUM

MUVAKKAR EKREM TALU

Bir bayan tanırım ki: Galatasaraylıdır,
Dansederken fıkırdak, yürürken de yaylıdır,
İltifatı bolsa da sistemi kalaylıdır,
Çaylarda, balolarda süksesi bir haylidir,
Bir randevu istesem ediyor hemen naz!

Bir bayan tanıyorum: sade adı Vefalı,
Onda Vefa ne arar? Edalı mı edalı,
Saçları omuzunda kınalı mı kınalı,
Bir yüz ki, andırıyor petekte süzme balı,
Onunla konuşmaktan duymaktayım büyük haz!

Bir Peralı tanırım: Poli omorfi ine,
Paskalya çöreğidir ondaki beyaz sine,
Kollar sakızlı lokum, gözleri mavi mine,
Kim aldırış ediyor ayrıdır diye dine,
Rita Hayworth gibi dansediyor, çalınca caz!

Hele şu Beşiktaşlı: Ten beyaz, saçlar kara,
Bir görüşte insanın kalbinde açar yara,
Fakat o da futbolcu gibi seviyor para,
Bir gece sektirmeden gidiyor Özgür Bara,
İstemem...dostu varmış: Tığ gibi bir yaramaz.

Şu İstanbulsporlu kıza gel de bayılma,
Sevmekte birinci ol fakat sonra sayılma,
Etraftan yardım umup hazin oldu ayılma,
Ama dostum sen yine gel bu sevgiden yılma,
Sen samimi aşk taşı, varsın el olsun kumaz!

En son tanıştığımız küçük hanım Fenermiş,
Onu kim tanıyorsa elbet murada ermiş,
Ahû sanki gözünün rengini ona vermiş,
Bakışları Fikretin şutundan da betermiş,
Onu baarıma bastım halktan alarak cevaz!

SPOR KARŞILAŞMALARI

KARŞILAŞMA: Yüzde yedi kalkınmalı memleketimizin dar gelirlilerinden bir yurttaş dün, üç aydır kirasını ödeyemediği evin sahibiyle Taksim alanında birdenbire karşılaşmış kaçacak yer de bulamadığından, sıvışmak için bir otomobilin üstünden sıçrayarak öte yana baygın düşmüş ve otomobilin üstünden atlarken, ne kendisi ne başkaları farkında olmadan yüksek atlama rekoru kırmıştır.

*

TÜRKİYE REKORU: Kadınlararası Kayak Şampiyonu Fıstık İnci, sevgilisi ünlü atlama şampiyonu Bekâr Ahmet'le kol kola giderken, kocası K. Ö. ile karşılaşmış, fakat çok medenî olan Bay K. Ö. karısını görmezden gelmiştir. (Yeni Türkiye Rekoru).

*

HEYECANLI BİR MAÇ: Sosyetik Nurperi'yle resmî kocası Kozalak Kâzım arasında dün geceki ziyafet sırasında seçkin davetliler geçkin misafirler ve pek çok meraklı konukomşu, önünde yapılan on rauntluk çok heyecanlı ve çok, çok canlı karşılaşmada, bir sürahi, üç vazo, iki tabak, sekiz bardak kırılmış, karısının, karşısında teknik üstünlüğüyle çok iyi dayanarak kafasını kırılmaktan koruyabilen Kozalak Kâzım, sonuçta başına yediği elektrik süpürgesiyle nakavt olmuş araya giren misafirlerin yardımıyle karısının elinden canını kurtararak bir cinayeti önlemiş ve kendisini zar-zor İlkyardım Hastanesine atabilmiştir.

*

REKORU KIRDI: Lise ikiden belgeli, memleketimizin tanınmış, öğrencilerinden Çetin dün gece yarısından sonra sevgilisi millî hippilerimizden Neriman'la diskotekten o biçim çıkarken, hapahap babasıyla karşılaşmış, kendi söylediğine göre utancından, arkadaşlarının söylediğine göre dayak korkusundan evine gidemeyerek, kendini bilmeyinceye kadar içmiş ve babasına ait olan rekoru kırmayı başarmıştır.

*

ERTELENDİ: Dün parlamentoda iktidar ile muhalefet arasındaki karşılaşma hava e-

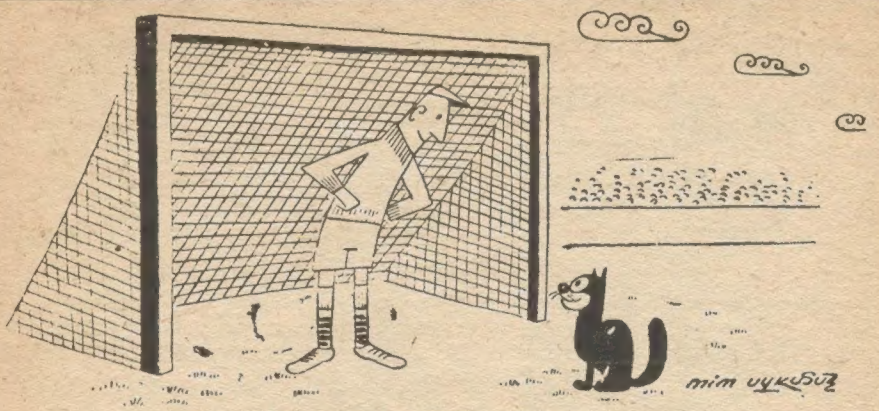

-Aramızda ne fark var sanki?
-Ben tuttuğumu yerim, sen tutamadığını...

lektriklendiği için başka güne bırakılmıştır.

✱

MARATON: Şehrimizin en iyi işportacılarından Tevfik, mallarını satmak için "Top atan tüccarın malları bunlar!" diye bağırarak memleketimizin ekonomisi ve tüccarları aleyhinde propaganda yaparken, hiç haber vermeden karşıdan birden gelen belediye memuruyla karşılaşmış ve derhal tabanları yağlayarak kaçmaya başlamıştır. Şehrin esasen çok düzenli olan trafik düzenini bozan bozguncu ve işportacı Tevfik'i yakalamak için belediye memuru arkasından- çünkü önünden koşamıyordu- koşmaya başlamıştır. Halkın meraklı bakışları altında cereyan eden bu kovalamaca sokaklar arasında saatlerce sürmüş, yarışı işportacı Tevfik'in kazanacağı beklenirken, Tevfik'in verdiği bir şaşırtmacayla belediye memuru Tevfik'in önüne geçerek yarışı birincilikle bitirmiştir.

NEREDE

Yaşlı adam, Şehir Galerisi'nde sergilenmiş soyut resimleri inceledi, her soyut tablonun önünde uzun uzun durdu. Sonra, serginin genç ressamına sokulup,

-Affedersiniz, dedi, dış kapıda, "Resim Sergisi" diye yazılıydı, acaba resimler nerde?

✱

GERİ KALIYOR

Köylü, horozunu kolunun altına almış pazara gidiyordu. Yolda karşılaştığı bir köylüsü,

-Ne o, horozu satmaya mı götürüyorsun? dedi.

-Yooo, başka bir horozla değiştireceğim.. Benimki her sabah bir saat geri kalıyor da...

İSMAİL BİRET

1934 İstanbul doğumlu. Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümünü bitirdi. Amatör ve profesyonel tiyatrolarda dekorcu ve oyuncu olarak çalıştı. Grup 6 sanat topluluğunu kurdu. Reklam ressamı olarak çalışmaktadır.

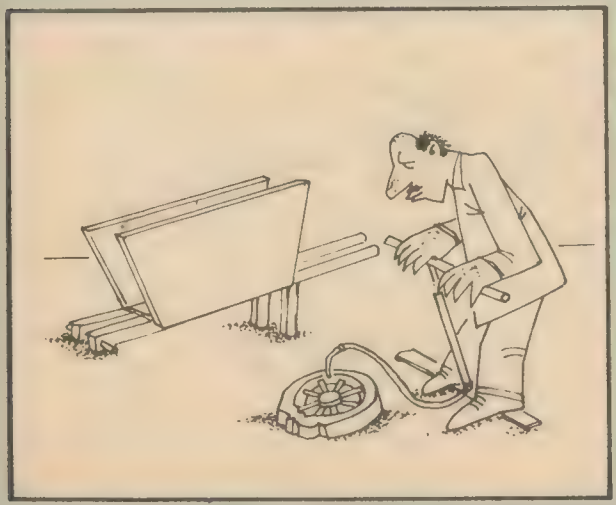

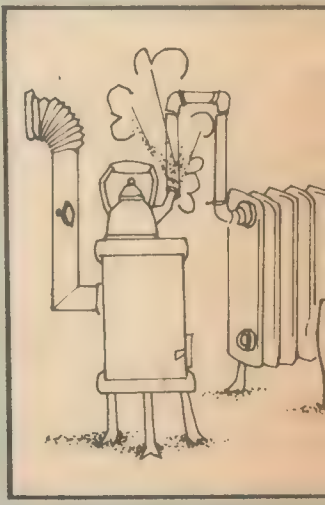

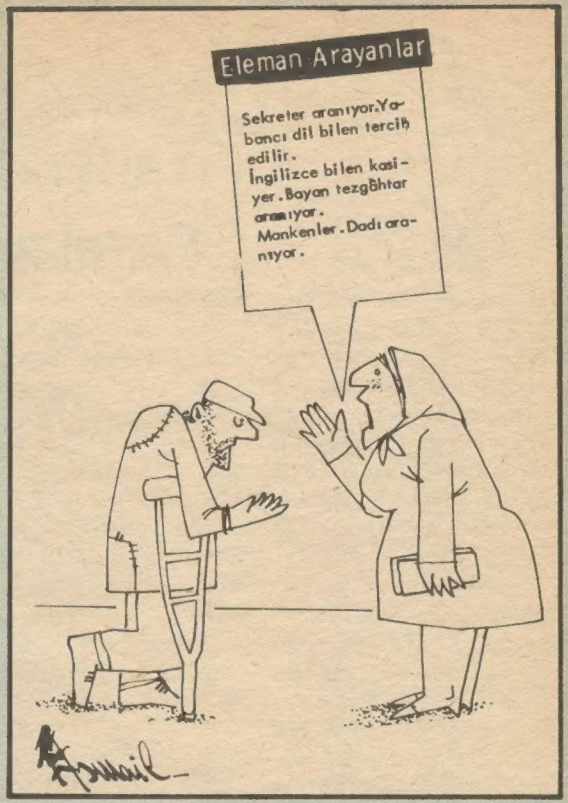
Eleman Arayanlar
Sekreter aranıyor. Yabancı dil bilen tercih edilir.
İngilizce bilen kasiyer. Bayan tezgâhtar aranıyor.
Mankenler. Dadı aranıyor.

SÜT

Yarışma Fıkraları

Sıvas - Belediye Sok. No: 3/7 Temel Koruç yazıyor:

155 ÖTEKİ KİM?

Çevrede gelecekten haber vermesiyle ünlü bir derviş, Alacaköy'de ağanın evine konuk olmuş, Yemekten sonra köyün ileri gelenleri toplanıp söyleşirlerken, ağa, gelecekten haber vermesi için dervişe çok üsteler. Derviş de,

-Söylemek istemezdim ama çok üstelediniz, söyleyeyim, der ne yazık ki iyi haber veremeyeceğim, Bu evdekilerden iki kişi çok yakında ölecek; ama kimler olduğunu söyleyemem.

Hiç kimse ölümü üzerine alınmak istemediğinden, bütün gözler kapının dibinde bağdaş kurup oturmuş ve deminden beri oradakilere hizmet eden yanaşmaya dikilir. Yanaşma, herkesin kendisine gözlerini dikip baktığını görünce, artık ölmesi gerektiğine iyice inanmış olarak, utana sıkıla sorar:

-İyi... Anlaşıldı, biri benim, ya öteki kim?

■

Malatya-Mücelli Cad. No:70 İhsan S. Dağdaş Yazıyor:

156 TORBAYA

Bir avcı, köy kahvesinde anlatıyordu:

-Benim emektar çifteyi alıp daldım ormana Baktım, bir bıldırcın, bir ateş. Haydi torbaya.. Az sonra bir keklik vurdum attım torbaya. Çok gitmeden bir baktım, bir ördek. Ateş ettim, haydi onu da torbaya. Derken, bir tavşan... Hooop, o da torbada. Az gittim gitmedim, önüme bir geyik çıkmasın mı! Elbet o da torbaya.. Bir de ne bakayım, bir domuz.. Bir ateş...

Dinleyenlerden iri kıyım biri sağ elini kaldırıp,

-Ulan, dedi, hele onu da at torbaya, ben de şaplağı indireyim suratına!

■

Kemalpaşa (İzmir) Ulucak T. K. Koop. Halis Gürcan yazıyor:

157 ÇOBANIN DİLEĞİ

Gökovalı bir çoban, hemen yakınlarındaki ağanın yemyeşil çayırlarına bakar bakar,

-Aaah, ah, diye içini çekermiş, bir padişah olsam, olsam da bir değnek atımı olsam...

Çoban bu sözü o denli çok söylemiş ki, kulaktan kulağa gide gide padişahın kulağına dek gitmiş. Çoban bir değnek atımı padişah olmak istiyor. Bir

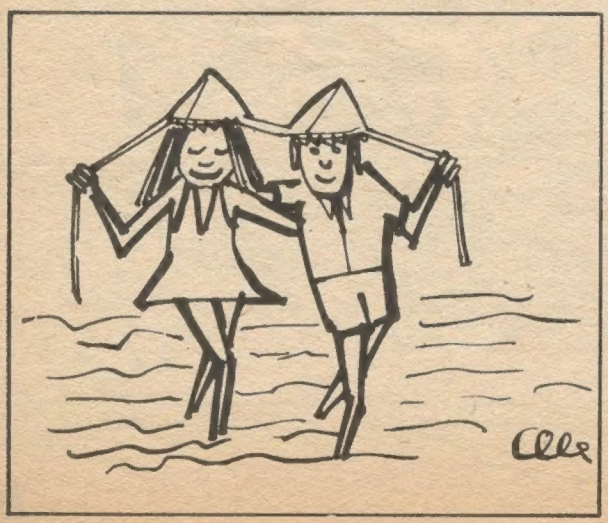

değnek atımı nedir ki... Olsa olsa on saniye, yirmi saniye... Değneğini ne denli uzağa atsa daha çok sürmez yere düşmesi.

Padişah,

-Peki bir değnek atımlık padişahlığı verdim bu çobana... demiş

Herkes toplanmış çobanın çevresinde, bakalım, ne olacak, ne yapacak diye... Padişahın adamları da hep orda.

Çoban, ordakilerin, meraklı bakışları arasında değneği bir fırlatmış havaya, fırlatmasıyla da, var gücüyle bağırmış:

-Gökova çayırında hayvan otlatmak serbesttir.

O güne dek ağanın Gökova çayırlarında hayvan otlatmak yasakmış.

■

Samsun-Yenidoğan mah. Akasya sok. No: 15, Atilla Şanlı yazıyor:

158 NERDEN BULUR?

Denizcilik sınavında mümeyyiz sordu:

-İskele yanından bir fırtına bastırdı, ne yaparsın?

-İskele yanına demir atarım,

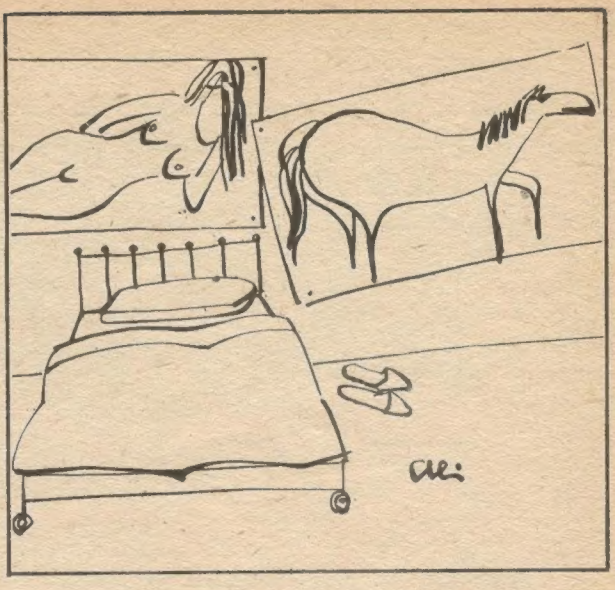

-Peki ya sancaktan da bir fırtına gelirse?

-O yana da bir demir atarım.

-Bu sırada baştan da bir kasırga koparsa ne yaparsın?

-Baş demirini funda ederim.

-İyi ama bu kadar demiri nerden buluyorsunuz?

-Sizin bu kadar fırtınayı bulduğunuz yerden.

■

Ankara - Sümer sok. No:36/18 Uğur Baştemur yazıyor:

159 ZİFTİN PEKİ

Komşumuzun oğlu bir Alman kızla evlenmişti. Gelin, kaynanasının gözüne girmeye çalışıyor ama, kaynananın Alman gelinden perisi hoşlanmamıştı.

Bir sabah Alman gelin,

-Anneceğim, bugün ne yemek yapacak? diye sorunca o sabah solundan kalkan kaynana,

-Zıkkımın köküyle, ziftin peki! diye terslenir.

Akşam, işinden dönen kaynata, gelinine,

-Ne yiyeceğiz? diye sorunca, özel Türk yemekleri sandığı için Alman gelin,

-Zıkkımın kökü, ziftin peki! der.
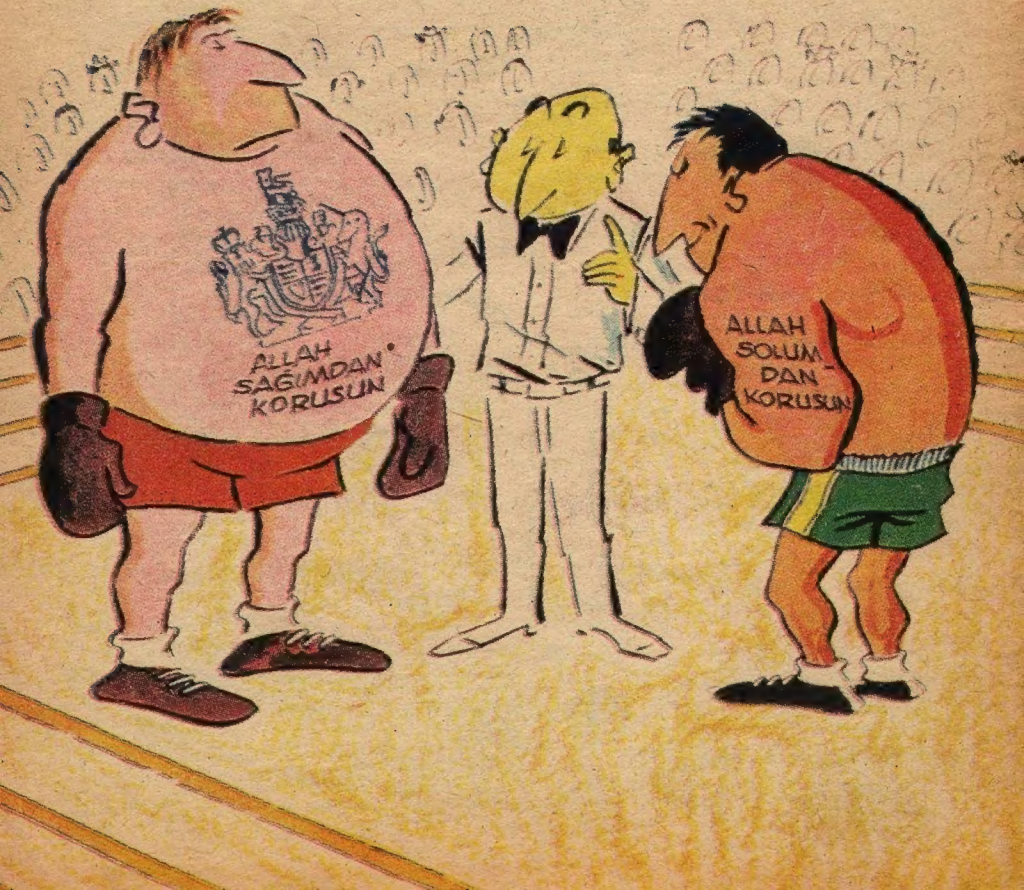
Türlü nedenlerle USTURA Koleksiyonu'ndan eksikleriniz olabilir. Kimi sayılarının eksik olması Ustura'ları ciltletmenize engel olmamalıdır. Arada eksik sayılar da olsa biriktirdiğiniz Ustura'ları ciltletiniz. Her Ustura cildiyle çok değerli bir eser kazanacaksınız !.